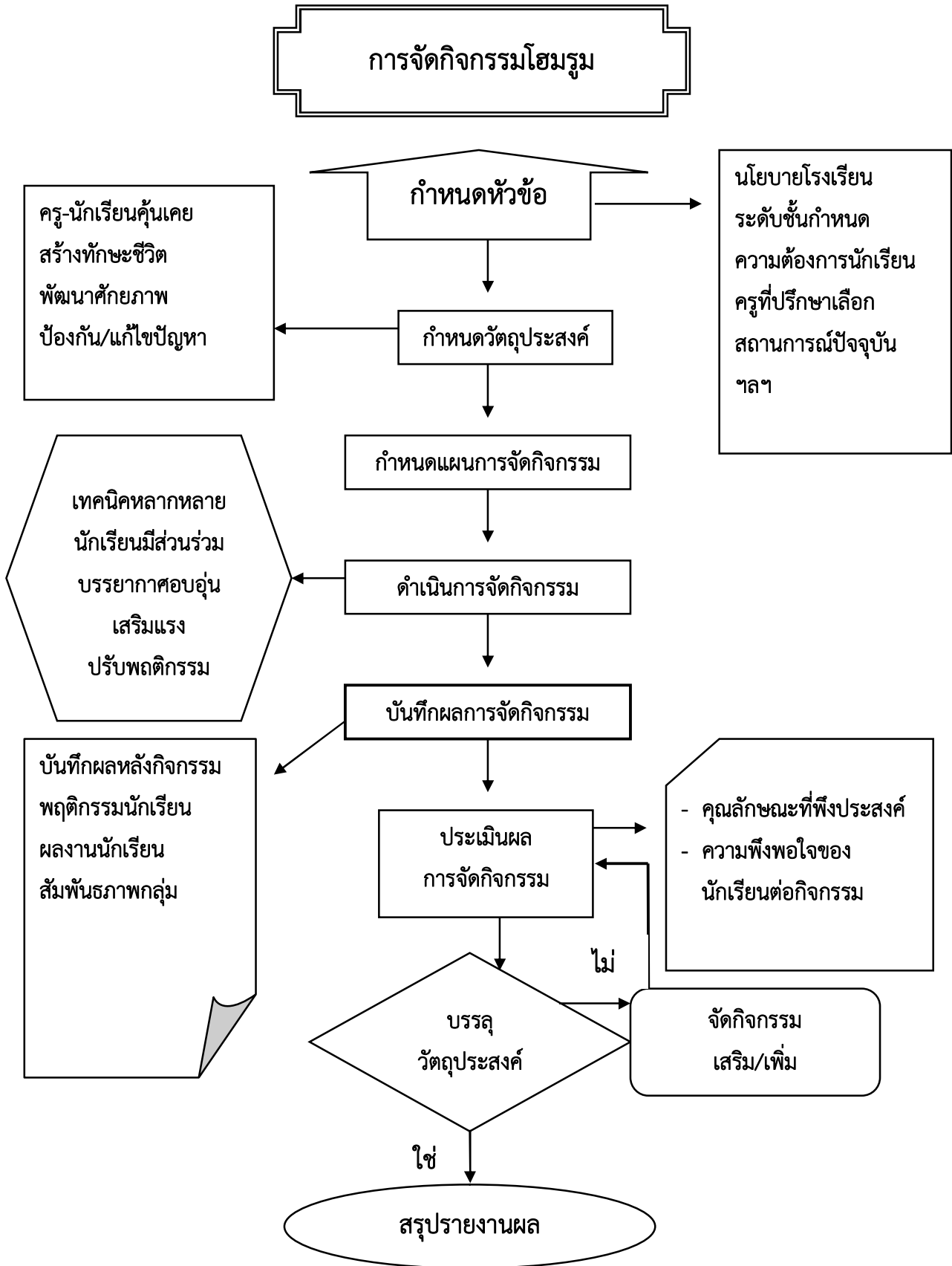

ส่วนที่ ๔

แนวทางการปฏิบัติงานเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง

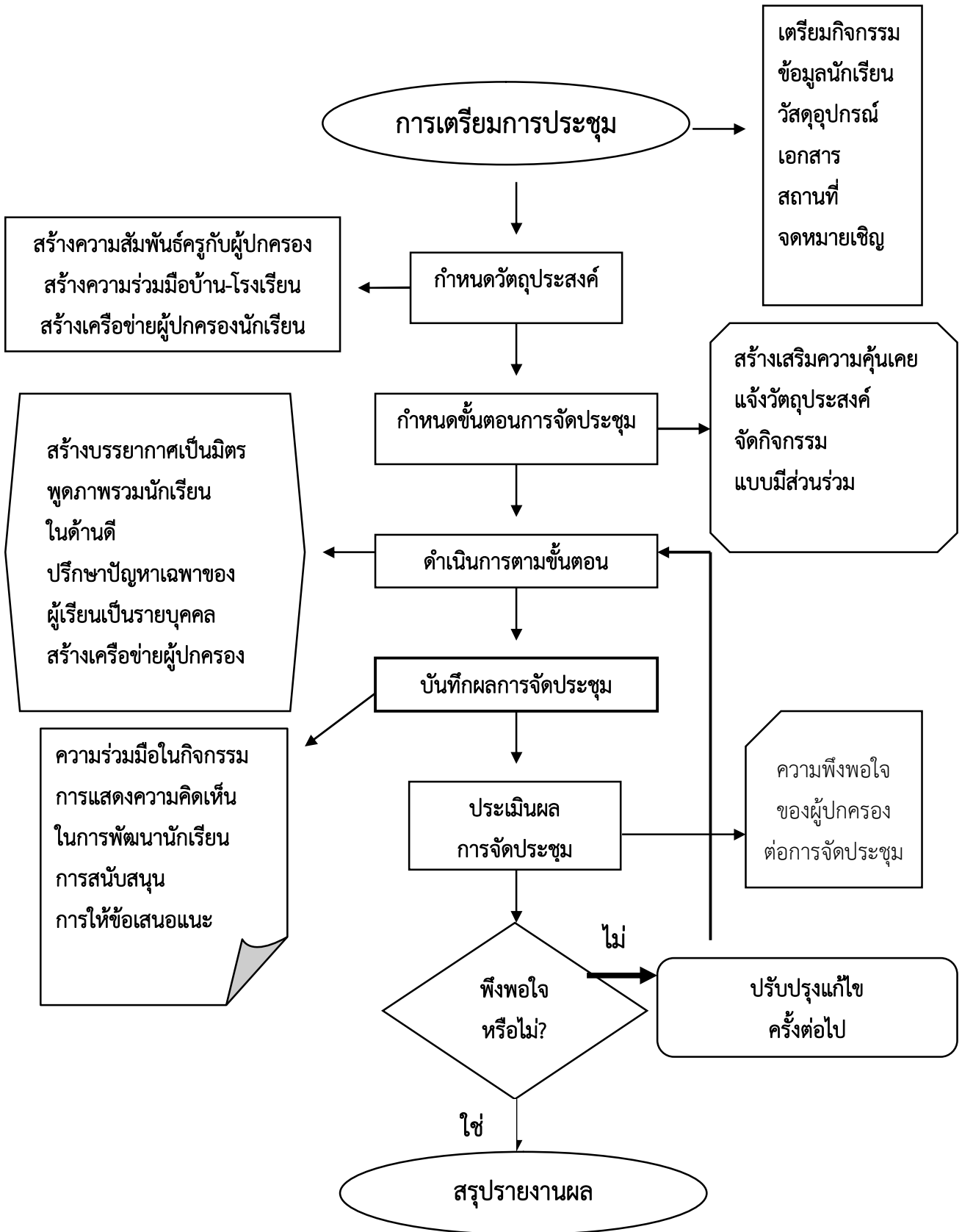

การจัดกิจกรรมโฮมรูม

ครูที่ปรึกษาเป็นผู้จัดกิจกรรมโฮมรูม ดังนี้

๑. ร่วมกำหนดหัวข้อการจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละระดับให้สอดคล้องกับนโยบายโรงเรียน ความต้องการของผู้ปกครอง นักเรียน และสถานการณ์ปัจจุบัน
๒. กำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อให้ครู-นักเรียนคุ้นเคยกัน สร้างทักษะการดำรงชีวิต พัฒนาศักยภาพ และป้องกัน/แก้ไขปัญหาของนักเรียน
๓. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมโฮมรูมโดยเน้นกระบวนการที่หลากหลาย เช่น กลุ่มสัมพันธ์การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสถานการณ์จำลอง กรณีศึกษา เป็นต้น
๔. ดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูมด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น นักเรียนมีส่วนร่วม มีการเสริมแรงและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน
๕. บันทึกผลการจัดกิจกรรมโฮมรูมด้านพฤติกรรมนักเรียน สัมพันธภาพของกลุ่ม และผลงานนักเรียนเป็นรายครั้ง
๖. ประเมินผลการจัดกิจกรรมโฮมรูมในด้านคุณภาพผู้เรียนและความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมโฮมรูมเมื่อสิ้นภาคเรียน หรือปีการศึกษา
๗. หากคุณลักษณะใดของผู้เรียนยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ให้มีการจัดกิจกรรมเสริมและประเมินใหม่
๘. สรุปรายงานผลการจัดกิจกรรมโฮมรูมต่อผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมโฮมรูมในภาค/ปีการศึกษาต่อไป

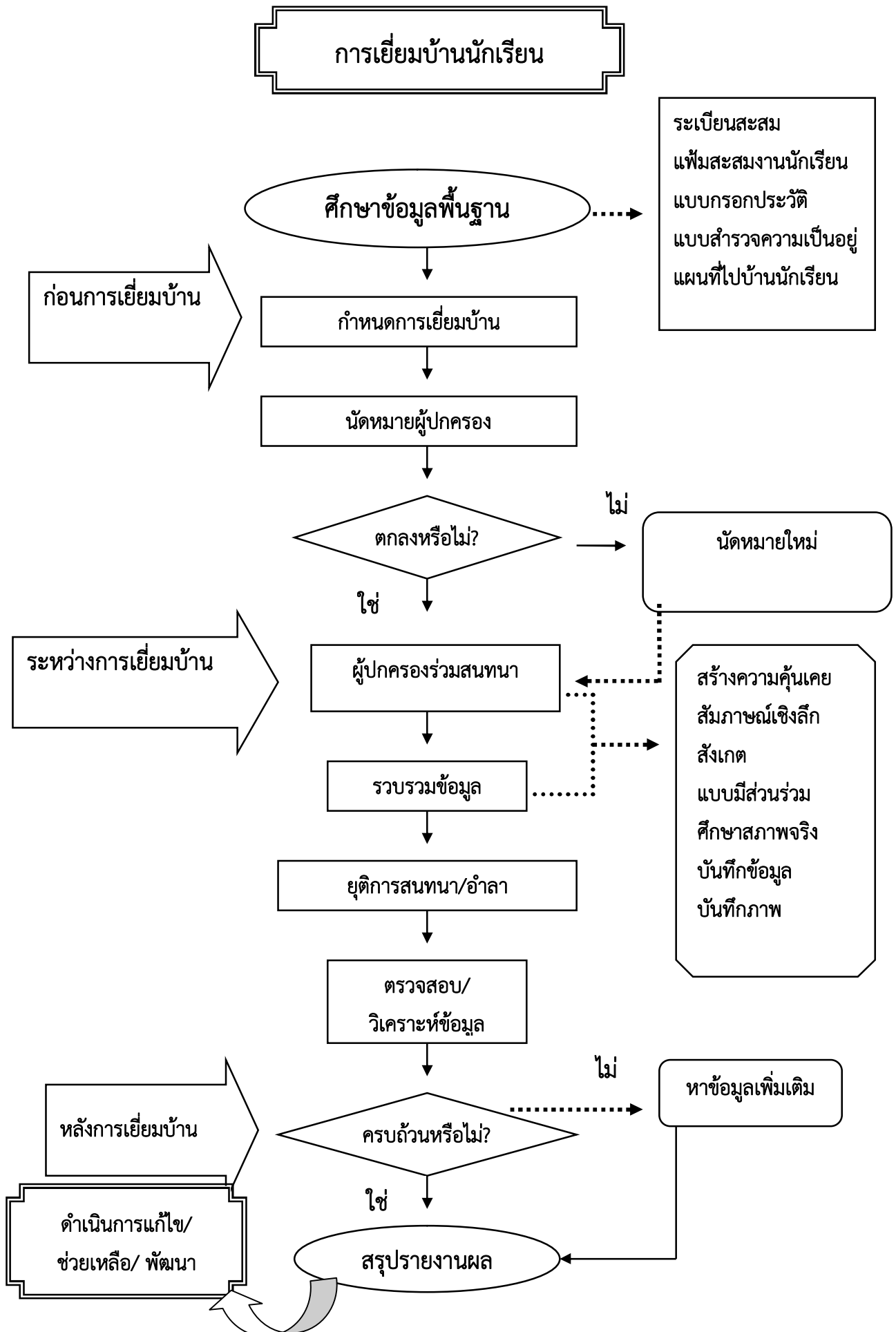
การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

บทบาทที่ครูที่ปรึกษาในการจัดการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน มีดังนี้

๑. เตรียมการประชุม โดยจัดเตรียมข้อมูลนักเรียน สำหรับแจ้งกับผู้ปกครอง วางแผนการจัดกิจกรรม จัดเตรียมสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร สถานที่ และจดหมายเชิญประชุม
๒. กำหนดวัตถุประสงค์การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เน้นการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างครูกับผู้ปกครอง สร้างความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียน และการสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง
๓. กำหนดขั้นตอนการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เริ่มต้นด้วยการสร้างความคุ้นเคย แจ้งจุดประสงค์การประชุม และดำเนินการจัดกิจกรรมประชุมแบบมีส่วนร่วม
๔. ดำเนินการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนด้วยบรรยากาศที่อบอุ่น เป็นกันเอง ผู้ปกครองมีส่วนร่วม พูดคุยถึงพฤติกรรมของนักเรียนในด้านดีในภาพรวม ปรึกษาปัญหาเฉพาะของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และร่วมกันสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง
๕. บันทึกผลจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน ด้านความร่วมมือในการจัดกิจกรรม ข้อเสนอแนะความคิดเห็นในการร่วมพัฒนา/ป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน การให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียน และข้อเสนอแนะอื่น ๆ
๖. ประเมินผลการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนในด้านความพึงพอใจต่อการจัดประชุม และข้อเสนอแนะการจัดประชุมครั้งต่อไป
๗. หากผู้ปกครองพึงพอใจน้อย ให้มีการนำผลการเสนอแนะไปปรับปรุงการจัดประชุมในครั้งต่อไป
๘. สรุปรายงานผลการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนต่อผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนในภาค/ปีการศึกษาต่อไป

การเยี่ยมบ้านนักเรียน

ก่อนการเยี่ยมบ้าน

๑. ศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม / แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐาน / แฟ้มทะเบียนประวัติ และสรุปข้อมูลที่สำคัญเพื่อจดจำผู้เรียนได้
๒. จัดทำตารางกำหนดการเยี่ยมบ้านนักเรียน ศึกษาแผนที่ / เส้นทางและพาหนะเดินทางไปบ้านนักเรียน
๓. แจ้งวัตถุประสงค์การไปเยี่ยมบ้านนักเรียนกับผู้ปกครองและติดต่อสื่อสารนัดหมายวันเวลาการไปเยี่ยมบ้าน

ระหว่างการเยี่ยมบ้าน

๑. ไปตรงเวลานัดหมาย แต่งกายสุภาพ ทักทาย ปราศรัย สร้างความคุ้นเคยด้วยไมตรีจิต ก่อนเริ่มการสนทนา
๒. พูดถึงนักเรียนเชิงบวกและร่วมหารือกับผู้ปกครองเรื่องการพัฒนา/ช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน
๓. ระวังเรื่องการใช้สายตา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางในการสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างกัลยาณมิตร
๔. กระตุ้นให้ผู้ปกครองได้พูดหรือแสดงความคิดเห็นมากกว่าการฟังครูพูด ไม่ทำตัวเป็นครูของผู้ปกครอง
๕. ไม่บันทึกภาพ/เสียง นอกจากจะได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง ใช้สารสัมพันธ์และสังเกตแบบมีส่วนร่วมจากสภาพจริง
๖. ยุติการสนทนาและลาจากด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร

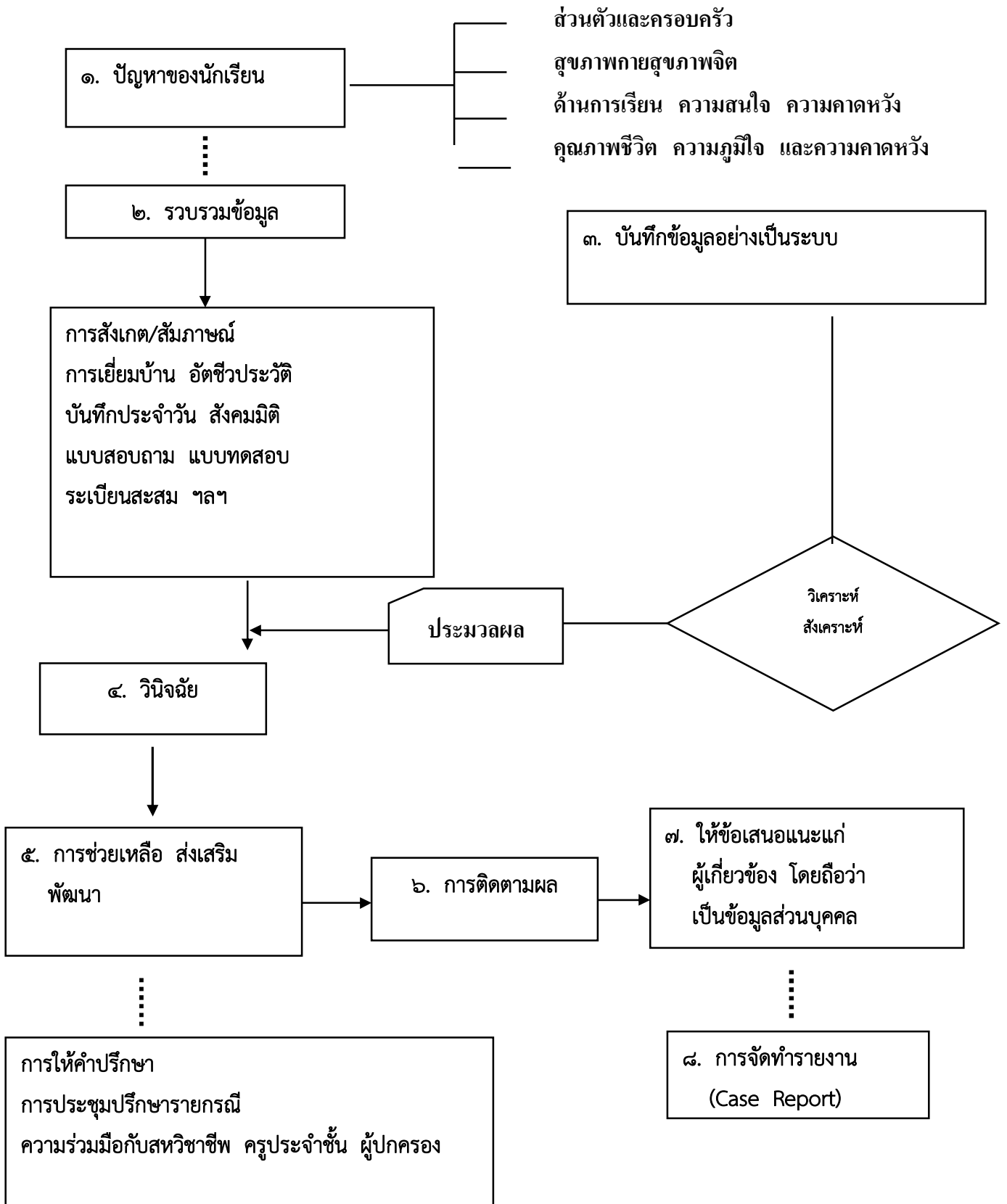
หลังการเยี่ยมบ้าน

๑. ตรวจสอบ/วิเคราะห์ข้อมูล หากไม่ครบถ้วนให้หาข้อมูลเพิ่มเติม
๒. สรุปผลการเยี่ยมบ้านรายบุคคล รายห้อง และภาพรวมของโรงเรียน
๓. นำผลการสรุปที่พบว่านักเรียนมีปัญหามาตรวจสอบร่วมกับการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ มาคัดกรองและดำเนินการแก้ไข/ช่วยเหลือและพัฒนาตามสภาพจริง

แนวทางการให้ความช่วยเหลือหลังจากการเยี่ยมบ้านนักเรียน

ด้านที่ต้องการความช่วยเหลือ	แนวทาง/กิจกรรมให้ความช่วยเหลือ
๑. ด้านเศรษฐกิจ	๑. จัดหาทุนการศึกษา ๒. จัดหางานพิเศษให้ทำเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน ๓. จัดหาปัจจัยพื้นฐานให้ เช่น อาหารกลางวัน เสื้อผ้า หนังสือยืมเรียน จักรยานยืมเรียน ฯลฯ
๒. ด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต	๑. จัดอาหารเสริม ๒. จัดกิจกรรมโฮมรูมฝึกทักษะชีวิตด้านอารมณ์และสุขภาพจิต ๓. แจกผู้เกี่ยวข้องร่วมช่วยดูแล กรณีมีโรคประจำตัว เช่น ครูผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ๔. ส่งต่องานอนามัยโรงเรียนหรือแพทย์ (กรณีรุนแรง)
๓. ด้านการเรียน	๑. แจกผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้สอนรายวิชา เพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม ๒. จัดกิจกรรมโฮมรูมเกี่ยวกับการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้/การวางแผนการเรียนที่เหมาะสมกับลีลาการเรียนรู้ของตนเอง
๔. ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว	๑. จัดกิจกรรมทักษะชีวิตในการป้องกันตัวจากการถูกล่วงละเมิด ๒. ให้คำปรึกษาแนะนำวิธีปฏิบัติตนที่สมควร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อนักเรียน
๕. ด้านความสามารถพิเศษ	๑. จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน ๒. จัดเวทีให้โอกาสนักเรียนแสดงความสามารถ ส่งเข้าประกวด แข่งขันในระดับต่าง ๆ
๖. ด้านความปลอดภัย - ความรุนแรงในครอบครัว - สารเสพติด - การติดเกม/อินเทอร์เน็ต	๑. ประสานงานเครือข่ายผู้ปกครองเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยง ๒. แจกคณะกรรมการคุ้มครองเด็กให้ร่วมพิจารณาช่วยเหลือ

กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายกรณี

กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายกรณี

๑. กำหนดปัญหาและตั้งสมมติฐาน

ปัญหานักเรียนที่พบส่วนใหญ่จะส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียน ๔ ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านครอบครัวและส่วนตัว สุขภาพกายสุขภาพจิต ด้านการเรียน ความถนัด ความสนใจ และคุณภาพชีวิต

๒. การรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย ได้แก่

- การสังเกตและบันทึกข้อมูล
- การสัมภาษณ์
- การเยี่ยมบ้าน
- อัดชีวประวัติ ชีวิตประจำวัน
- สังคมมิติ
- แบบสอบถาม
- แบบทดสอบ
- ระเบียบสะสม

๓. การบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย

- ข้อมูลส่วนตัว
- ข้อมูลครอบครัว
- ข้อมูลสุขภาพ
- ข้อมูลด้านการเรียน
- ข้อมูลด้านสังคม
- ความสนใจ งานอดิเรก และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ
- เป้าหมายและความคาดหวัง
- การวิเคราะห์และการวินิจฉัยปัญหา
- การช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา
- การติดตามผล ข้อเสนอแนะ

๔. การวินิจฉัย

เกิดจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล เพื่อการวินิจฉัยปัญหาได้ตรงประเด็น

๕. ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา

โดยใช้วิธีการที่หลากหลายของผู้ศึกษา เช่น การให้คำปรึกษา การประชุมปรึกษาเป็นรายกรณี และความร่วมมือจากสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบุคลากรในสถานศึกษา

๖. การติดตามผล

แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมหรือการพัฒนาการหลังการช่วยเหลือ โดยมีข้อมูลหลักฐานสนับสนุน

๗. การให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้อง

ให้ข้อเสนอแนะแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่ศึกษา โดยถือว่าข้อมูลที่خذต้องเป็นความลับ และการให้ข้อมูลต้องเกิดประโยชน์ในการพัฒนานักเรียน ซึ่งข้อเสนอแนะอาจให้กับตัวนักเรียน สำหรับครูแนะแนว ครูประจำชั้น พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นต้น

๘. การจัดทำรายงาน

ให้เขียนเป็นความเรียงโดยเรียงตามลำดับองค์ประกอบ ๓ ข้อ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาช่วยเหลือ และส่งต่อ ทั้งนี้ การเก็บรักษารายงานต้องเป็นความลับและเก็บในสถานที่ที่เหมาะสม การเผยแพร่รายงาน ควรขออนุญาตตัวนักเรียนหรือผู้ปกครอง และต้องไม่เปิดเผยชื่อและนามสกุลจริง เพื่อคุ้มครองนักเรียน

**การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา กรรมการสถานศึกษา
เครือข่ายผู้ปกครองในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน**

กระบวนการ	โรงเรียน/ครู	กรรมการสถานศึกษา เครือข่ายผู้ปกครอง
รู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	ศึกษาและจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็น รายบุคคล เยี่ยมบ้านนักเรียน ประสานผู้ปกครอง ชุมชน	เป็นเครือข่ายการให้ข้อมูลข่าวสาร อำนวยความสะดวก ติดต่อ สื่อสารกับผู้ปกครอง และชุมชน
คัดกรองนักเรียน	วิเคราะห์ข้อมูล จัดกลุ่มนักเรียน ๔ กลุ่ม กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา	ให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ครูเป็นรายบุคคล
ส่งเสริมนักเรียน		ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ บุคลากร บริหาร ทั่วไป ให้ความร่วมมือสนับสนุนกิจกรรมพัฒนานักเรียน เป็นเครือข่ายและขยายเครือข่ายการร่วมพัฒนา คุณภาพชีวิตนักเรียน
ป้องกันและแก้ไข ปัญหา	ให้คำปรึกษาเบื้องต้น จัดกิจกรรมสำหรับป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมดูแลแก้ไขปัญหานักเรียน	สอดส่องดูแลให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัยจาก สภาวะวิกฤต เป็นเครือข่ายและขยายเครือข่ายการช่วยเหลือ คุ้มครองนักเรียน กำกับ ติดตามดูแล ส่งเสริม สนับสนุนการพิทักษ์ และคุ้มครองสิทธิเด็ก
ส่งต่อ	วิเคราะห์สาเหตุปัญหาซ้ำซ้อน หาทางแก้ไข บันทึกการส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เกี่ยวข้องภายในและภายนอกโรงเรียน ติดตามประเมินผล	ประสานบุคลากรและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหในการส่งต่อนักเรียน

การผดุงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานเป็นทีมหรือรูปของ คณะกรรมการมีความจำเป็นมาก โดยปกติคณะทำงานจะประกอบด้วย ๓ คณะ ดังนี้

๑. กรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง จัดทำแผนกลยุทธ์ ควบคุม กำกับ ติดตาม และสนับสนุนเสริมสร้างพลัง ร่วม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน/ทีมสนับสนุน/ทีมคุณภาพ) เป็นทีมหลักในการ สนับสนุนประสานงาน เป็นพี่เลี้ยง ทั้งด้านวิชาการและอื่น ๆ ให้เกิดการสร้างระบบคุณภาพมากขึ้น โดย หัวหน้าทีมนี้ คือ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน

๓. คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) เป็นทีมที่สมาชิกรับผิดชอบการทำงาน ในระบบย่อย เช่น ระดับชั้นเรียน โดยมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพในระบบย่อยต่าง ๆ ที่ตนเองมีส่วนร่วม

โดยคณะกรรมการแต่ละคณะ/คนสามารถปฏิบัติงานเชื่อมโยงกันได้ แต่ที่สำคัญต้องทำงานเป็นทีม และต้องไม่เป็นทีมใหญ่เกินไป

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการอำนวยการ หรือทีมนำ มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนา ร่วมคิด ร่วม ปฏิบัติ ร่วมตัดสินใจกับผู้เกี่ยวข้องทุกกระบวนการทำงาน ตามบทบาทภารกิจ ดังนี้

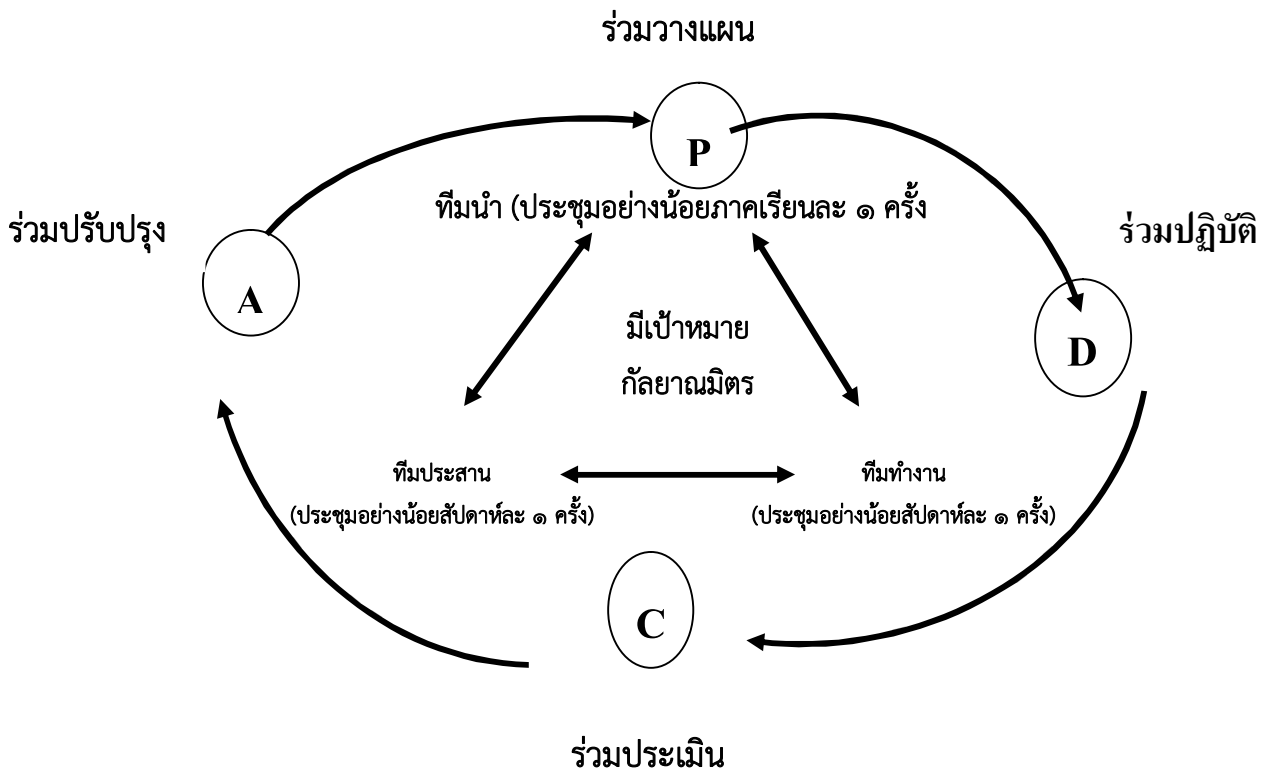
๑. บทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมการขับเคลื่อนและผดุงระบบ โดย

กำหนดนโยบายและผลักดันให้บุคลากรในโรงเรียนให้ตระหนักเห็นความสำคัญและความจำเป็น ในการดำเนินงานระบบดูแล เป็นผู้นำในการพัฒนาระบบงาน พร้อมทั้งกระตุ้น เร่งรัดให้ผู้รับผิดชอบงาน ระบบดูแลการดำเนินงานตามนโยบาย โดยมีการประสานงานจากองค์กรทั้งในและนอกสถานศึกษา

๒. บทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมการขับเคลื่อนและผดุงระบบ โดย

กำหนดนโยบายและผลักดันให้บุคลากรในโรงเรียนให้ตระหนักเห็นความสำคัญและความจำเป็นใน

๓. บทบาทในการประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่าย ได้แก่

๑ ประสานภายในองค์กร ได้แก่การประสานกันระหว่างกรรมการทุกคณะที่เกี่ยวข้อง

๒ ประสานภายในองค์กร ได้แก่การประสานกับผู้เกี่ยวข้อง/เครือข่ายภายนอกโรงเรียน ได้แก่

บ้าน วัด ชุมชน ผู้ปกครอง ฯลฯ

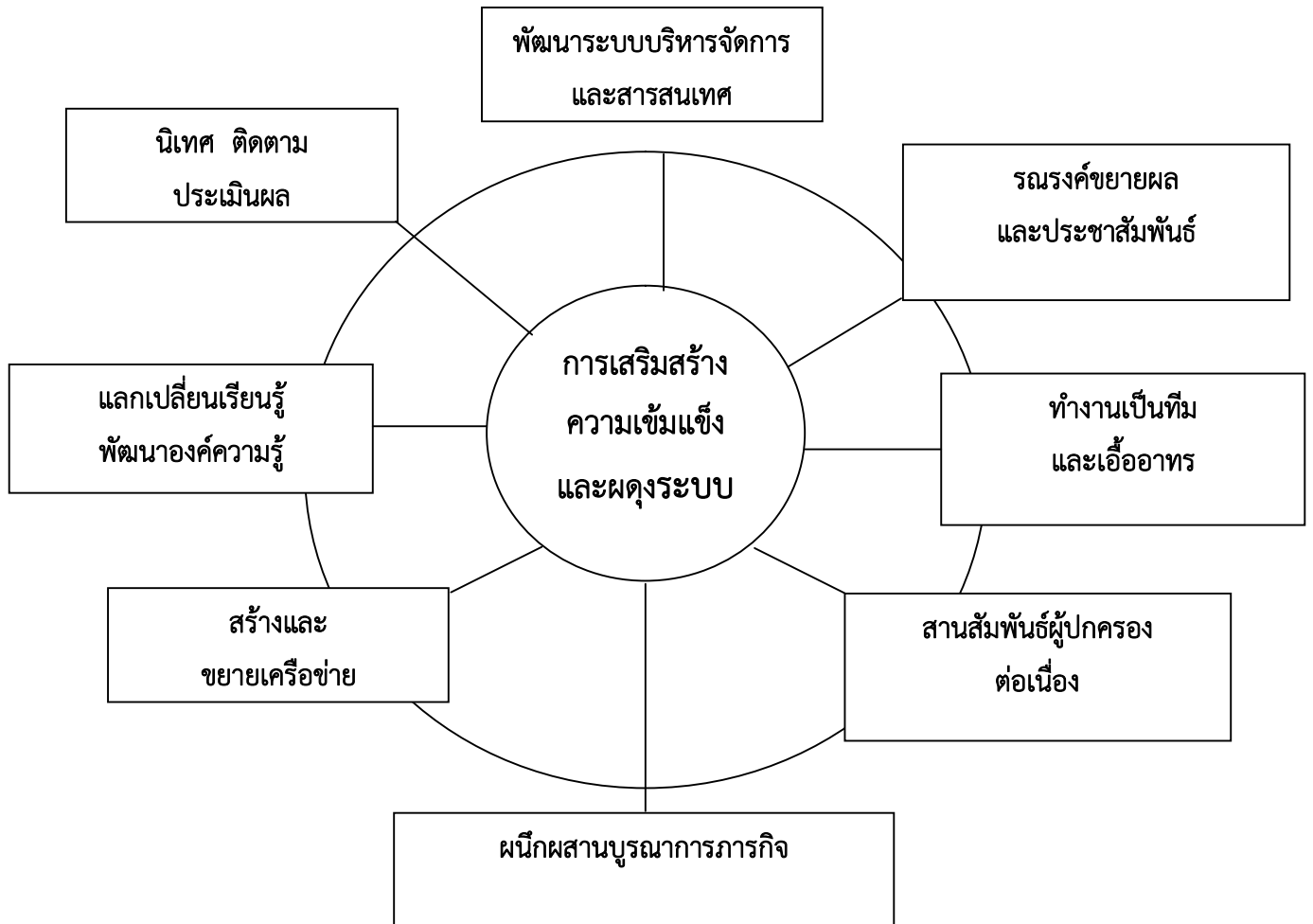
โดยทั้ง ๒ รูปแบบ มีการดำเนินงานใน ๒ ลักษณะ

(๑) รูปแบบทางการ เช่น การประชุมประจำเดือน สัมมนา ฯลฯ

(๒) ไม่เป็นทางการ เช่น พบปะพูดคุย กิจกรรมสร้างสรรค์ นันทนาการ ฯลฯ

๔. บทบาทในการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล โดย

การสร้างตระหนักในความสำคัญของการกำกับ ติดตาม และประเมินผลทั้งการดำเนินงาน และตัวผู้รับผิดชอบงานอย่างสม่ำเสมอ/ต่อเนื่อง พร้อมทั้งนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนางานในโอกาสต่อไป

การส่งเสริมพัฒนานักเรียน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน

๑. การค้นหาศักยภาพนักเรียน

นักเรียนทุกคนมีปัญหาทุกด้านและสามารถพัฒนาปัญญาทุกด้านให้เต็มศักยภาพขั้นสูงของแต่ละคนได้ ครูไม่ควรตัดสินว่านักเรียนคนใดมีปัญหาฉลาดด้านใดเพียงด้านเดียว ดังนั้นการค้นหาศักยภาพนักเรียนว่ามี “แววฉลาด” ในด้านใดเพื่อหาวิธีการส่งเสริมพัฒนาการให้เกิดประโยชน์สูงสุด การค้นหาควรใช้วิธีการที่หลากหลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสังเกตและการประเมินตามสภาพจริง โดยมีแนวทางดังนี้

๑. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่นักเรียนชอบทำหรือพฤติกรรมที่เด่น ๆ ของเขา
๒. พิจารณารผลงานของนักเรียน
๓. สัมภาษณ์พูดคุยกับนักเรียนถึงความชอบและความถนัด
๔. จัดกิจกรรมหลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้แสดงออกและค้นหาความสามารถของตนเอง
๕. สนทนากับครูผู้สอนอื่น ๆ และผู้ปกครองเพื่อจะได้ข้อมูลนักเรียนชัดเจนขึ้น
๖. พิจารณาผลการเรียนของนักเรียนในกลุ่มสาระหรือรายวิชาต่าง ๆ
๗. ใช้แบบประเมิน

ทั้งนี้ ครูอาจให้นักเรียนประเมินตนเอง เพื่อตรวจสอบกับการประเมินของครู

๒. การเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต

แนวทางการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต

ทักษะที่ต้องการจำเป็น	แนวทาง/วิธีการ/กิจกรรม
ด้านที่ ๑ ด้านการ จัดการ ดูแล ช่วยเหลือ ตนเอง - ทักษะการรู้จักตนเอง - ทักษะการคิด การตัดสินใจ และแก้ปัญหา	๑. บริการแบบสำรวจและแบบทดสอบเพื่อการเรียนรู้และเข้าใจตนเอง จัดบริการแนะแนวและการให้คำปรึกษา บริการสื่อ ส่งเสริม พัฒนาการรู้จักตนเอง ๒. กิจกรรมกลุ่มสนใจ การแสดงออกด้านศิลปะ นาฏศิลป์ ดนตรี และกีฬา การเสริมสร้างสุขนิสัยที่ดีเพื่อการดูแลสุขภาพกาย-ใจ ฝึกการแสดงออกทางอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ที่เหมาะสม ฝึกทักษะการบวก การรับรู้ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) ฝึกรับรู้และการรู้สึกซาบซึ้งในศิลปะ วรรณคดี ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ฝึกการคิด การตัดสินใจและแก้ปัญหา ๓. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาด สวยงามเป็นระเบียบ ปลอดภัย เป็นแบบอย่าง การส่งเสริมสวัสดิภาพ ความปลอดภัย และสุขนิสัยที่ดี เอื้อต่อการรับรู้ซาบซึ้งในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตกต่างสถานที่ แหล่งเรียนรู้ที่มีส่วนเชื่อมโยงถึงวัฒนธรรม ศิลปะ วรรณกรรม ความเป็นอยู่อย่างไทย จัดโอกาสและสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงออกด้วยความสนใจความสามารถและความถนัดของตนเองได้แสดงความคิด ความรู้สึกในเรื่องราวและข่าวคราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และในบทเรียน

ทักษะที่ต้องการจำเป็น	แนวทาง/วิธีการ/กิจกรรม
<p>ด้านที่ ๒ ด้านการเรียนรู้</p> <p>- ทักษะการแสวงหาข้อมูล ข่าวสาร ความรู้</p>	<p>๑. บริการข้อมูล ข้อเสนอแนะ การให้คำปรึกษา และสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ แสวงหาข้อมูล ข่าวสาร ความรู้</p> <p>๒. จัดกิจกรรมการแข่งขันทักษะการคิดค้นข้อมูล ข่าวสาร และความรู้ การเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน การอ่านและการวิเคราะห์ข่าวรายวัน ให้มีการนำเสนอผลงานอันเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน จัดประกวดผลงาน การออกแบบคิดค้น สร้างชิ้นงานจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน และประกวดการเล่า การเขียนจากการฟัง การอ่าน การสืบค้น แสวงหา หรือประสบการณ์จริง</p> <p>๓. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาด สวยงามปลอดภัย อบอุ่น จัดสถานที่ เวที ลานบริเวณต่าง ๆ ที่ทำท่าย มีบรรยากาศเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสามารถ และผลงานและประสบการณ์ของนักเรียน จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน จัดสถานการณ์ทำท่ายการใฝ่รู้ใฝ่เรียน การค้นคว้าแสวงหาคำตอบ การสร้างสรรค์ผลงานจากการเรียนรู้ในโอกาสต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>๔. กำหนดข้อตกลงและแนวปฏิบัติร่วมกันในการยึดมั่นเสรีภาพและเกียรติภูมิของตนเอง และเคารพสิทธิผู้อื่น ในการจัดบรรยากาศความร่วมมือในการแสดงออก ทำที่ และพฤติกรรมเชิงบวกต่อเพื่อนมนุษย์ จัดบรรยากาศการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ให้โอกาสและสนับสนุนการแสดงออกทางความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ การบริหารจัดการในโรงเรียน และการเมืองทุกระดับ</p>
<p>ด้านที่ ๓ ด้านสังคม</p> <p>- ทักษะการปรับตัว การสื่อสาร และการสร้างสัมพันธภาพ</p>	<p>๑. บริการข่าวสาร บทความ และประชาสัมพันธ์ ด้วยแบบหรือบุคคลที่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นที่ยอมรับในสังคมด้านต่าง ๆ ยกย่องเชิดชูเกียรตินักเรียนหรือบุคคลในชุมชนที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีพฤติกรรมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บริการข้อมูล ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัวในสังคม แบบสำรวจและแบบทดสอบด้านบุคลิกภาพและการปรับตัว และการให้คำปรึกษา</p> <p>๒. จัดกิจกรรมฝึกทักษะการสื่อสารทางภาษาพูด ภาษากาย ภาเขียน และสัญลักษณ์ต่าง ๆ กิจกรรมจำลองทางสังคมและบทบาทสมมุติ การฝึกทักษะการตอบรับ ปฏิเสธการเจรจาต่อรอง การชักจูง การเสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และสร้างสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน ครอบครัว และสังคม</p>
<p>ด้านที่ ๔ ด้านการจัดการและสร้างงานอาชีพ</p> <p>- ทักษะการวางแผนและ</p>	<p>๑. บริการข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การแนะแนว และการให้คำปรึกษาด้านอาชีพ</p> <p>๒. จัดกิจกรรมสร้างเจตคติและค่านิยมที่เหมาะสมในการเลือกแนวทางประกอบ</p>

<p>การจัดการ - ทักษะการทำงานเป็นทีม</p>	<p>อาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง ฝึกประสบการณ์ปฏิบัติงานอาชีพทั้งในโรงเรียน และสถานประกอบการ ฝึกปฏิบัติงานประกอบการ อาชีพอิสระเพื่อการมี รายได้ระหว่างเรียน การทำงานเป็นทีม กิจกรรมสำรวจความสนใจในอาชีพ กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการงาน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความสนใจ และฝึกการวิเคราะห์และเลือกตัดสินใจเลือกแนวทางการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. จัดสถานที่สำหรับการฝึกปฏิบัติงาน เช่น สหกรณ์โรงเรียน</p>
---	--

๓. การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันด้านเพศศึกษาในโรงเรียน

การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียน

๑. จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยครูประจำวิชาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ตามกลุ่ม สาระและรายวิชาในหลักสูตร จัดทำสาระเพิ่มเติมเป็นรายวิชาใหม่ บูรณาการเรื่องเพศศึกษาในรายวิชาบาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูแนะแนวจัดกิจกรรมแนะแนว/กิจกรรมโฮมรูม

๒. จัดกิจกรรมนักเรียน โดยนักเรียนจัดกิจกรรมชุมนุม/ชมรมที่เรียนรู้เรื่องเพศศึกษา นักเรียนเพื่อน ที่ปรึกษา และเครือข่ายนักเรียน/เยาวชน เป็นต้น

๓. จัดเป็นโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น อบรมเพศศึกษานักเรียนแกนนำ จัดค่ายเพศศึกษา จัดโปรแกรมฝึกทักษะการดำรงชีวิต

๔. จัดสภาพแวดล้อม/อาคารสถานที่ ที่ขจัดปัจจัยเสี่ยงเกี่ยวกับภัยทางเพศ

การให้การปรึกษาสำหรับผู้ปกครอง

๑. จัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน โดยมีสาระการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

๒. จัดอบรม/สัมมนาให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

๓. เผยแพร่เอกสาร/แผ่นพับ/VCD เรื่องเพศศึกษา

ความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน ชุมชน/ผู้ปกครอง/สหวิชาชีพ

๑. ดูแลเอาใจใส่ขจัดภัยทางเพศในชุมชน

๒. เครือข่ายเพศศึกษา “เฝ้าระวังภัยทางเพศ”

๓. จัดพื้นที่ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถเชิงสร้างสรรค์

๔. สนับสนุนปัจจัย/ทรัพยากร/แหล่งเรียนรู้/วิทยากร

การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

๑. การส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ (ส่งเสริมเต็มเต็ม)

ลักษณะของนักเรียนพิเศษ

๑. ช่างสังเกต ชอบซักถาม
๒. อยากรู้ อยากเห็น
๓. เรียนรู้เร็ววาทศิลป์
๔. สนใจกิจกรรมที่ใช้ความคิด
๕. จัดจางานที่สนใจจนลืมเวลาและไม่ชอบให้ใครขัดจังหวะ
๖. ชอบทำอะไรด้วยตนเอง
๗. อารมณ์อ่อนไหว
๘. ไม่ชอบกฎ / กติกา / การบังคับ
๙. ถ้าไม่เห็นด้วยจะโต้แย้ง / ไม่ให้ความร่วมมือ
๑๐. เป้าหมายกิจกรรมที่ซ้ำซาก จำเจ
๑๑. ไม่สนใจฟังผู้อื่น
๑๒. ไม่อดทนต่อการรอคอย
๑๓. กล้าลองพิสูจน์ความคิด
๑๔. คิดได้หลากหลาย วางแผนได้ซับซ้อน
๑๕. ชอบคบผู้มีอายุมากกว่า
๑๖. ทำอะไรไม่ค่อยสำเร็จ แต่ทำงานที่ชอบได้ดีกว่างานที่สั่ง

วิธีการประเมินเด็ก

๑. การประเมินโดยครู
 - สังเกตจากผลงานหรือการปฏิบัติตัวในห้องเรียน
 - สังเกตพฤติกรรมที่โดดเด่นในการเรียน การร่วมกิจกรรม การใช้เวลาว่าง
 - ความคิดหรือผลงานแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์
 - ความคิดเห็นข้อเสนอแนะของเพื่อน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคนใกล้ชิด
 - ทดสอบเขาวินิจฉัยปัญหา/ความถนัด/ความสามารถ/ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๒. การประเมินโดยคณะผู้เชี่ยวชาญภายนอก

แนวทางการส่งเสริม

๑. โดยครู
 - พัฒนาและสร้างเสริมความรักและเห็นคุณค่าในตนเอง รับฟังความคิดเห็นเสริมแรง
 - เปิดโอกาสให้คิดอย่างอิสระ
 - เสริมสร้างทักษะทางสังคม - เสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง - พัฒนา
 - จัดกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองศักยภาพ ความสนใจ ความต้องการ
 - ความสามารถที่โดดเด่น
๒. โดยโรงเรียน
 - จัดการเรียนรู้แบบเพิ่มพูนประสบการณ์ เช่น การเรียนรายบุคคล โครงการ โดยปรับให้เหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน
 - จัดการเรียนรู้แบบขยายหลักสูตร
 - ลดระยะเวลาเรียน

๓. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเป็นรายกรณี

๒. การช่วยเหลือนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้ ICT ไม่เหมาะสม

พฤติกรรมการใช้ ICT ที่ไม่เหมาะสมที่พบบ่อย ได้แก่ การติดเกม ติดพนันออนไลน์ ซึ่งส่งผลต่อ

- การถูกล่วงละเมิดทางเพศ
- ถูกล่อลวง
- ถูกข่มขู่ประจาน
- เป็นหนี้สิน
- การเก็บตัว
- การถูกทำร้าย
- ร่างกายทรุดโทรม
- เรียนไม่จบ
- มีปัญหาสุขภาพจิต
- บุคลิกภาพแปรปรวน
- กระทำผิดกฎหมาย

อาการบ่งชี้เบื้องต้นที่ค้นพบ

๑. พบที่โรงเรียน
 - ง่วงซึม/หลับในห้องเรียน
 - ไม่สนใจการเรียน
 - เหม่อลอย
 - ไม่ทำ/ไม่ส่งการบ้าน
 - แยกตัวจากเพื่อน
 - หงุดหงิด / โกรธง่าย
๒. พบที่บ้าน
 - ลูกลี้ลুকจนในการใช้คอมพิวเตอร์เมื่อผู้อื่นเข้าใกล้
 - ไม่รวมกิจกรรมของครอบครัว
 - กินอยู่ไม่เป็นเวลา
 - ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง

อาการบ่งชี้ที่ต้องให้การช่วยเหลือทันที

กรณีพบที่โรงเรียน	กรณีพบที่บ้าน
กรณีอาการที่พบทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน	
โทกหก ลักขโมย ก้าวร้าว ดื้อ พุดจาหายาบคายมากขึ้น ใช้ภาษาแปลก ๆ ซึมเศร้า ไม่สนใจตัวเอง มีจดหมาย/พัสดุที่ไม่ระบุชื่อ-ที่อยู่ผู้ส่ง ส่งถึงเด็กบ่อย ๆ ของมีค่าที่เคยมีหายไป รวยผิดปกติ ใช้เงินเปลือง หวาดระแวง มีคนแปลกหน้ามาตามหา หวาดระแวง พกคัมภีร์แทงบอลติดตัว	
- ใช้คอมพิวเตอร์ / โทรศัพท์มือถือต่อเนื่องยาวนาน ลับ ๆ ล่อ ๆ - ขาดเรียน / หนีเรียน	- นอนดึก ตื่นสาย - ออกนอกบ้านบ่อยขึ้น - เก็บตัว อยู่ลำพังกับคอมพิวเตอร์/โทรศัพท์มือถือ ต่อเนื่องยาวนาน - หนีออกจากบ้าน

แนวทางการช่วยเหลือ

ครู / โรงเรียน	พ่อแม่ / ผู้ปกครอง
- จัดวางคอมพิวเตอร์ในที่ซึ่งเปิดเผย - ให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ด้วยการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา - ฝึกการคิดวิเคราะห์ให้รู้เท่าทันกับการบริโภคสื่อ - เสริมแรงทางบวกทันทีเมื่อเด็กเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ใน Website ที่เหมาะสม - ร่วมวิเคราะห์ข้อเสียของการใช้คอมพิวเตอร์ และโทรศัพท์มือถือ ที่ต่อเนื่องยาวนาน	- จัดวางคอมพิวเตอร์ในที่ซึ่งเปิดเผย - ร่วมกันสร้างข้อตกลงเรื่องการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และใช้โทรศัพท์มือถือ - ให้คำชมเมื่อเด็กปฏิบัติตามข้อตกลง - ส่งเสริมกิจกรรมเพื่อตอบสนองความสนใจอย่างอื่นให้มากขึ้น - ร่วมมือกับโรงเรียนและเครือข่ายผู้ปกครองแก้ปัญหา
↓ ส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก ได้แก่ แพทย์ นักจิตวิทยา ให้การเยียวยาและฟื้นฟูใจ	

๓. การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกทารุณกรรมทางกาย

๑. อาการเบื้องต้น คือ การมีรอยบาดแผลตามร่างกาย / มีทำที่หวาดกลัว

๒. อาการบ่งชี้ที่ต้องรีบช่วยเหลือ คือ การตกใจง่าย / กล่าวหาผู้อื่น / ก้าวร้าว / ซึมเศร้า ซึ่งอาจมีสาเหตุจาก

๒.๑ การถูกกระทำจากคนในโรงเรียน โดยส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น ไม่อยากเรียน / หนีเรียน / ขาดเรียน

๒.๒ ถูกกระทำจากบุคคลภายนอก โดยส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น การมาโรงเรียนก่อนเวลาและกลับบ้านช้า

๒.๓ ถูกกระทำจากบุคคลในครอบครัว โดยส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมนักเรียน เช่น การหนีออกจากบ้าน / นอนบ้านเพื่อน

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยให้ศึกษาข้อมูลจากประวัติครอบครัว ⇨ การสอบถามเพื่อนนักเรียน ⇨ การกระตุ้นเปิดโอกาสให้นักเรียนระบายความในใจ

บทบาทครูในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกทารุณกรรมทางร่างกาย

๑. การพูดคุยส่วนตัวกับนักเรียน โดยห้ามคาดคั้น เพื่อให้เด็กผ่อนคลายและไว้วางใจ ครูควรวางตัวเป็นกลาง บอกกับเด็กว่าครูจะพยายามหาทางช่วยเหลือ ไม่คิดตำหนิหรือเอาผิดกับพ่อแม่ เพื่อประโยชน์กับตัวเด็กเอง

๒. ทหารือกับผู้บริหารโรงเรียน

๓. ประสานกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง กรณีที่เด็กถูกละเมิดจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่จากครอบครัว

๔. ประสานโรงพยาบาลเพื่อตรวจร่างกาย รวบรวมหลักฐานทางคดี รักษาบาดแผลทางร่างกาย และประเมินสภาพจิตใจโดยจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยา

๕. ประสานตำรวจ หรือสังคมสงเคราะห์ เพื่อถามปากคำ (ดำเนินการตาม พรบ. คุ้มครองเด็ก แก้ไขเพิ่มเติมวิธีพิจารณาความอาญา ฉบับที่ ๒๐ พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖. การช่วยเหลือด้านจิตใจ ขณะเด็กอยู่ในโรงเรียน ครูอาจให้คำปรึกษา หรือจัดกิจกรรมนันทนาการ ให้เด็กได้ระบายความโกรธ หรือรู้สึกโดดเดี่ยว โดยการใช้วาดภาพ ดนตรี หรือกีฬา

๗. เก็บทุกเรื่องของเด็กเป็นความลับ รู้เฉพาะผู้เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนเท่านั้น

๘. ประสานสังคมสงเคราะห์ หรือองค์กรเอกชน เช่น มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเด็ก ฯลฯ ในกรณีที่เด็กไม่สามารถอยู่กับครอบครัวได้

๙. ปรึกษาทางกฎหมายกับอัยการ สถาสตรียทางกฎหมาย สภานายความ

ข้อบ่งชี้ในการส่งต่อ

๑. เด็กทุกรายที่สงสัยว่าถูกทารุณกรรม

๒. การบาดเจ็บทางร่างกายที่รุนแรง เช่น บาดเจ็บอวัยวะภายใน / กระดูกหัก / แผลน้ำร้อนลวก

๓. การถูกทำร้ายซ้ำแล้วซ้ำอีก หลังจากได้รับการช่วยเหลือแล้ว
๔. เคยมีประวัติพี่น้องของนักเรียนถูกพ่อแม่ทำร้ายถึงแก่ชีวิต
๕. พ่อแม่มีลักษณะที่อันตราย เช่น โรคจิตชนิดหวาดระแวง โรคซึมเศร้า เป็นต้น

๔. การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เกิดจาก ๒ กรณี ได้แก่

๑. การถูกกระทำจากคนในโรงเรียน อาการบ่งชี้เบื้องต้นที่ค้นพบ ได้แก่ ไม่อยากเรียน ⇨ ขาดเรียน ⇨ หนีเรียน
๒. การถูกกระทำที่เกิดจากคนในบ้าน อาการบ่งชี้เบื้องต้นที่ค้นพบ ได้แก่ มาโรงเรียนก่อนเวลา/ กลับบ้านช้า ⇨ หนีออกจากบ้านนอนบ้านเพื่อน ⇨
๓. การถูกกระทำจากบุคคลภายนอก

อาการบ่งชี้เบื้องต้นที่ค้นพบ

- เหม่อลอย ขาดสมาธิในการเรียน
- ตกใจง่าย โกรธง่าย
- ทำทางการเดินผิดปกติ
- ซึมเศร้า แยกตัวตามลำพัง
- ปวดหัว ปวดท้องมาก ๆ โกรธง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ศึกษาข้อมูล ประวัติ พัฒนาการ
- ข้อมูลครอบครัว
- สอบถามเพื่อนผู้ใกล้ชิด
- กระตุ้น เปิดโอกาสให้เด็กได้ระบายความในใจผ่านงานเขียน ภาพวาด

อาการบ่งชี้ที่ต้องให้การช่วยเหลือทันที

ตื่นตระหนก ⇨ ทำร้ายตนเองจนบาดเจ็บ ⇨ มีความคิดอยากตาย ⇨ มีบาดแผล รอยฟกช้ำตามลำตัว ตามลำคอ ใบหน้า หน้าอก ⇨ มีเลือดออกทางช่องคลอด และ/หรือทวารหนัก ⇨ การอักเสบในช่องคลอด ท้องน้อย ติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ ⇨ โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ ⇨ ตั้งครรภ์

แนวทางการช่วยเหลือ

- ⇨ เปิดโอกาสให้เด็กระบายความรู้สึก เพื่อลดการรู้สึกผิด พุดปลอบใจช่วยให้เด็กเห็นคุณค่าในตัวเอง
- ⇨ ประสานหาหรือกับผู้บริหารโรงเรียนโดยเก็บเป็นความลับ
- ⇨ ประสานกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในกรณีที่ถูกละเมิดโดยผู้อื่น
- ⇨ ประสานโรงพยาบาลตรวจร่างกายโดยด่วน รวบรวมหลักฐานทางคดี
- ⇨ แยกเด็กหรือยับยั้งการกระทำซ้ำ กรณีถูกละเมิดโดยคนในบ้าน

การส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูจิตใจ ให้ดำเนินการตามกฎหมาย พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กฯ และตามกฎหมายอาญาฯ เยียวยาฟื้นฟูจิตใจ ดูแลและคุ้มครองเด็กตามหลักสหวิทยาการ

๕. การดำเนินงานแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษา

กลุ่มนักเรียน	แนวทางการดำเนินงาน
<p>๑. กลุ่มปลอดสารเสพติด</p> <p>- ไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกัน โดยใช้กิจกรรมแนะแนว ๒ กิจกรรมโฮมรูม</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเรียนรู้เชิงบูรณาการ</p> <p>๓. จัดกิจกรรมทางเลือกหลากหลาย เช่น กิจกรรมชุมนุม / ชมรม / ค่าย</p> <p>๔. ใช้กระบวนการกลุ่มเน้นทักษะการปฏิเสธ</p> <p>๕. รณรงค์ปลูกจิตสำนึก เช่น คำขวัญ – บทความ / ทัศนศึกษา / ศึกษาดูงาน / สื่อสารมวลชน</p> <p>๖. สร้างปัจจัยบวก ลดปัจจัยลบ</p> <p>๗. จัดบรรยากาศอบอุ่น ปลอดภัย</p> <p>๘. จัดระบบดูแลเฝ้าระวัง</p>
<p>๒. กลุ่มเสี่ยง</p> <p>มีประสบการณ์</p> <p>- เคยใช้ยาและเลิกแล้ว</p> <p>อาจมีหรือไม่มี</p> <p>พฤติกรรมเบี่ยงเบน</p>	<p>การเฝ้าระวัง - ใกล้ชิด</p> <p>๑. ดำเนินงานเหมือนกลุ่ม ๑</p> <p>๒. จัดบรรยากาศให้ห่างสิ่งกระตุ้น</p> <p>๓. ให้พี่เลี้ยงดูแล</p> <p>๔. ปฏิรูปการจัดประสบการณ์เรียนรู้</p> <p>๕. ตรวจสอบสุขภาพ ตรวจปัสสาวะ</p> <p>๖. แนะนำและให้คำปรึกษา</p> <p>๗. ปรับพฤติกรรม</p>
<p>๓. กลุ่มติดสารเสพติด</p> <p>- ยังใช้ยาและเสพติด</p> <p>มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน</p> <p>เห็นได้ชัด</p>	<p>ฟื้นฟู เยียวยา ให้กำลังใจ</p> <p>๑. ดำเนินงานเหมือนกลุ่ม ๑ – ๒</p> <p>๒. สอดส่องดูแลเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด</p> <p>๓. ตรวจสอบสุขภาพ</p> <p>๔. บำบัดรักษา</p> <p>๕. ฟื้นฟู ด้วยกิจกรรมทางเลือกที่หลากหลาย</p> <p>๖. ให้กำลังใจเสริมแรงบวก</p> <p>๗. พักการเรียนในกรณีที่เด็กไม่พร้อมจะเรียน</p> <p>๘. ประสานผู้ปกครอง และหน่วยงานสาธารณสุข.</p>
<p>๔. กลุ่มสงสัยเป็นผู้ค้า</p> <p>- มีพฤติกรรมติดยา</p> <p>มาก่อน</p> <p>- ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย</p>	<p>การเฝ้าระวัง - ติดตาม</p> <p>๑. ดำเนินงานเหมือนกลุ่ม ๑ – ๓</p> <p>๒. และเฝ้าระวังติดตามอย่างใกล้ชิด</p> <p>๓. ว่ากล่าวตักเตือน / ทัณฑ์บน</p>

- รำรวยผิดปกติ	๔. แจ้งผู้ปกครองให้จับตาดูแล ๕. สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็ง เช่น ค่ายความดี ใช้มาตรการทางสังคม ๖. ใช้มาตรการทางกฎหมาย แจ้งตำรวจ ปปส.
----------------	--

๖. การช่วยเหลือนักเรียนที่ถูกกลั่นแกล้ง ช่มชู้ รังแก

ตัวบ่งชี้พฤติกรรมกลุ่มที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น	ตัวบ่งชี้พฤติกรรมกลุ่มผู้ถูกกลั่นแกล้ง
๑. ชอบแสดงอำนาจควบคุมผู้อื่น ๒. ฝ่าฝืนกฎระเบียบบ่อย ๆ ๓. ขาดความเห็นใจผู้อื่น ๔. พฤติกรรมต่อต้านสังคม ๕. ไม่มีความกังวล ละเลยต่อการกระทำผิด ๖. ทำผิดแล้วมักแก้ตัวว่าผู้อื่นก่อเรื่องก่อน ๗. ขาดความเอาใจใส่จากครอบครัว ๘. ครอบครัวลงโทษด้วยวิธีรุนแรง	๑. ขาดเรียนบ่อย ไม่อยากมาเรียน ๒. ไม่ค่อยมีเพื่อน ๓. ค่อนข้างอ่อนแอ เพื่อนมองว่า “จู้ชลาด” “ทึม” “ไม่สู้คน” ๔. วิตกกังวล ซึมเศร้า ๕. รู้สึกถูกประจาน เป็นตัวตลก ๖. มีรอยฟกช้ำ กรณีถูกทำร้าย ไม่กล้าโต้ตอบ ป้องกันตัว ๗. มาจากครอบครัวที่เลี้ยงดูแบบปกป้องมาก
แนวทางการดำเนินงาน	
๑. การสำรวจสภาพ-ปัญหาของการช่มชู้ รังแก ๒. จัดทำแผนที่จุดต่อแหลมเสี่ยงภัยในโรงเรียน เพื่อเฝ้าระวังเหตุ ๓. โรงเรียนประสานความร่วมมือเพื่อจัดทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง โรงเรียน นักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างจิตสำนึก แนวทางการป้องกันการกลั่นแกล้งรังแก ๔. จัดกิจกรรมพัฒนา / ฝึกทักษะทางสังคม และการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสม ทักษะการปฏิเสธ และเน้นให้เห็นคุณค่าในตัวเอง	

๗. แนวทางการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา

แนวทางการดำเนินงาน

๑. ให้ประเมินสถานะเสี่ยงของนักเรียน โดยกลุ่มเสี่ยงภัยส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับ
 - ด้านการใช้ยานพาหนะในการเดินทาง
 - ด้านบุคคลอันตราย
 - ด้านสถานที่เสี่ยงภัย
 - แผนการป้องกัน - รักษาความปลอดภัยในสถานการณ์ปกติ

๒. ให้จัดกิจกรรม “สวัสดิศึกษา” เพื่อเสริมสร้างลักษณะนิสัยความปลอดภัย ที่เกี่ยวข้องกับ
อาหารปลอดภัย ⇨ การเกิดอุบัติเหตุ

๓. การจัดการสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับ

- แผนการป้องกันอุบัติเหตุ ⇨ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ⇨ การซักซ้อมการอพยพ
- การรับ/แจ้งเหตุ
- การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- การส่งต่อ

ตัวบ่งชี้ว่าไม่มีการเสี่ยงในสถานศึกษา

ไม่คึกคะนอง ⇨ ไม่มีการปีนปายห้อยโหน ⇨ ไม่โหลดโพนโจนทะยาน ⇨ ไม่ไปจุดเสี่ยงภัยโดย
ลำพัง ⇨ ไม่กินสุ่มเสี่ยง กินถูกสุขลักษณะ ใช้เครื่องมือถูกต้อง

การสำรวจความพร้อมของสถานศึกษา

๑. Work Shop
๒. ห้องทดลองวิทยาศาสตร์
๓. ห้องทันตกรรม
๔. สนามเด็กเล่น
๕. สนามกีฬา
๖. พื้นที่เปียกชื้น

การสำรวจตรวจตราพื้นที่เสี่ยงภัยในโรงเรียน

๑. ระบบไฟฟ้าปลอดภัย ได้แก่ ไม่ชำรุด ⇨ มีระบบตัดไฟ

๒. สถานที่ปลอดภัย ได้แก่ ไม่มีจุดอันตราย ⇨ มั่นคงแข็งแรง ⇨ สว่าง สะอาด ไม่มีมุมอับ
⇨ ตกแต่งสถานที่โดยคำนึงถึงความปลอดภัย

๓. อุปกรณ์พร้อมใช้สภาพสมบูรณ์ โดยดำเนินการตามรอบเวลาที่กำหนด ได้แก่ ตู้ทำน้ำเย็น ⇨
พัดลมเพดาน ⇨ สวิตช์ ปลั๊กไฟ ⇨ บานพับประตู หน้าต่าง

แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือนักเรียนจากผลการคัด

๑. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
๑. ปรับตัวยาก	แสดงออกถึงความกังวล หรือมีอาการตอบสนองมากกว่าปกติ เมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ใหม่ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่ชอบเข้าสังคมที่ไม่คุ้นเคย	<ol style="list-style-type: none"> ให้ทำงานร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน โดยเริ่มจากเพื่อนที่คุ้นเคยในระยะแรก หากปรับตัวได้ให้เปลี่ยนกลุ่มอื่น ๆ ไม่ตำหนิหรือลงโทษนักเรียนที่ไม่พร้อมร่วมกิจกรรมให้พูดแสดงความรู้สึกและให้กำลังใจที่จะเผชิญสถานการณ์ใหม่ จัดกิจกรรมที่นักเรียนต้องใช้ทักษะถนัดจนเคยชิน และหา กิจกรรมสนับสนุนความสามารถพิเศษนั้น ๆ พร้อมชมเชยตามโอกาสเหมาะสม ถ้าอาการรุนแรงจนมีผลกระทบกับการเรียนและวิถีชีวิตของนักเรียน/หรือความผิดปกติเกิดจากสมองให้เชิญผู้ปกครองพบเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา
๒. เก็บตัวหรือแยกตนเอง	ไม่ชอบสูงลิ้งกับใคร ไม่ชอบเข้าสังคม มีเพื่อนน้อย พูดน้อย ไม่กล้าแสดงออก	<ol style="list-style-type: none"> ไม่ผลักดันให้นักเรียนตอบคำถามยากๆ กลางชั้นเรียนและเรียกให้ทำสิ่งที่ไม่ถนัดหน้าชั้นเรียนบ่อย ๆ แสดงความรักใคร่ห่วงใยไต่ถามทุกข์สุขตามโอกาสอันควร ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง โดยหากิจกรรมสนับสนุนความถนัดหรือความสามารถพิเศษของเขา ขอความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนนักเรียนให้มาเป็นเพื่อนสนิทโดยมอบงานที่กลุ่มเขามีความสนใจคล้ายกัน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีความสนิทสนมกัน หากพบว่าปัญหาหลักอยู่ที่ครอบครัว เชิญผู้ปกครองมาพบหรือออกเยี่ยมบ้านเพื่อพูดคุยร่วมกันแก้ไขปัญหา หากการช่วยเหลือไม่เป็นผลหรือปัญหาอาจเกิดจากความผิดปกติทางสมองควรส่งต่อจิตแพทย์
๓. มีพฤติกรรมอ่อนกว่าวัย	ทำตัวเด็กกว่าวัย พูดอออดอ่อนเหมือนเด็กเล็ก พูดไม่ชัด ไม่ยอมช่วยเหลือตนเอง ฟังพาผู้อื่น คอยแต่จะให้คนอื่นช่วย หงุดหงิดง่าย โกรธเร็ว โกรธนาน รอคอยได้ไม่นาน	<ol style="list-style-type: none"> ไม่สนับสนุนหรือชื่นชมพฤติกรรมเด็กกว่าวัย และไม่ตำหนิหรือล้อเลียน ลดความสนใจต่อพฤติกรรมที่เรียกร้องความสนใจลง ไม่ทำโทษรุนแรง ชื่นชมหากนักเรียนมีพฤติกรรมสมวัย พูดคุยกับนักเรียนโดยให้เห็นข้อดีของพฤติกรรมสมวัย สนับสนุนให้ช่วยเหลือตนเองมากขึ้น สนับสนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมสมวัยโดยผ่านกิจกรรมที่เขาสนใจและถนัด ให้ทำร่วมกับเพื่อนโดยรู้จักความยืดหยุ่น เอาในใส่ความรู้สึกผู้อื่น ให้ออมรับกติกาและรู้จักอดทนรอคอย

	<p>ความอดทนต่ำ วู่วาม เอาแต่ใจตนเอง ไม่ชอบ หรือไม่ยอมอยู่ในกติกา หรือกฎเกณฑ์</p>	<p>๔. หาเพื่อนที่มีภาวะสมวัยเป็นแบบอย่าง และให้เพื่อนช่วยแนะนำนักเรียนให้ช่วยเหลือตนเองได้สมวัย ๕. เชิญผู้ปกครองมาร่วมหาทางแก้ไขปัญหา แนะนำผู้ปกครองไม่ให้ชื่นชมพฤติกรรมเด็กกว่าวัย ร่วมกันฝึกนักเรียนให้ช่วยเหลือและพึ่งพาตนเองให้ดีขึ้น</p>
--	--	---

๒. ความผิดปกติทางจิตใจที่แสดงออกโดยอาการทางกาย

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
<p>๑. อาการทางกาย ผิดปกติจาก สภาวะความ เครียดทางจิตใจ มักเกิดในนักเรียน ที่เรียนดี เรียบร้อย มีความหวังที่จะ ประสบความสำเร็จ สูงจากครอบครัว ขาดการแสดงออก ทางอารมณ์ มีความกังวลมากไป เกี่ยวกับอาการทาง กาย ครอบครัว ไม่ค่อยได้มีการพูด ถึงอารมณ์ ความ รู้สึกของกันและกัน</p>	<p>๑. มีอาการปวดทางกาย เช่น ปวดศีรษะ ชัด ปวดท้อง การเคลื่อนไหวผิดปกติ หรือ อวัยวะแขนขาทำหน้าที่ ไม่ได้ชั่วคราว ๒. ปวดที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของ ร่างกายหรือหลายส่วนจน ทำหน้าที่ประจำวันไม่ได้ ๓. มีความคิดหมกมุ่น กลัวว่า จะเกิดโรคร้ายแรง แม้ได้ รับการตรวจและให้ความ มั่นใจจากแพทย์แล้วก็ตาม ๔. หมกมุ่นคิดว่ามีจุดบกพร่อง ในร่างกายถึงแม้จะไม่มีจริง ๕. อ่อนเพลียไม่มีแรง เหนื่อย ง่าย มึนงง ปวดศีรษะ หงุดหงิดง่าย อาหารไม่ย่อย ๖. อาการมักเกิดหลังเหตุการณ์ที่ ทำให้เครียด เช่น การ ทะเลาะกันรุนแรง ถูกขัดใจ กลัวเหตุการณ์ที่จะเกิด เช่น การสอบ</p>	<p>๑. สนับสนุนจิตใจให้เข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนตาม ปกติ ไม่ให้หมกมุ่นอยู่กับตัวเอง ๒. แสดงความเข้าใจ เห็นใจ ยอมรับในการเจ็บป่วย อย่างจริงจัง ไม่ตำหนิว่านักเรียนแกล้งทำ ไม่ทำให้ เขาเสียหน้า ๓. ให้นักเรียนได้มีโอกาสระบายถึงความไม่สบายใจที่ เกิดขึ้นอย่างเปิดเผย ทั้งเรื่องที่บ้าน โรงเรียน เพื่อน ครู ทั้งในด้านดีและด้านไม่ดี ๔. ฝึกให้นักเรียนพูดถึงอารมณ์ความรู้สึกออกมาตรงๆ ๕. หากเกิดเรื่องในโรงเรียน จากท่าทีของครู เพื่อน ก็ควรช่วยเหลือกันโดยแก้ไขท่าทีและทำความเข้าใจ กับนักเรียน ๖. หากิจกรรมที่ให้ความเพลิดเพลินให้นักเรียนมีโอกาสทำ เพื่อช่วยผ่อนคลายระบายความตึงเครียด และ ยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แทน การหมกมุ่นกับตนเอง ๑. สนับสนุนให้มีเพื่อนคู่หูร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ตาม วัย ได้พูด เล่น คุยกับเพื่อน อย่างสนุกสนาน ๒. ให้คำแนะนำครอบครัวให้ดูแลนักเรียนตามปกติ ไม่ควรซักถามอาการของเด็กเสมอ ไม่มีท่าทีตำหนิ และไม่ส่งเสริมเรื่องอาการที่นักเรียนเล่าให้ฟัง</p>

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
<p>๒. ซึมเศร้า</p>	<p>๑. รู้สึกเศร้าหรือไม่สบายใจอย่างมากจนทนไม่ได้ ไม่รู้สึกสนุกสนาน ไม่มีความสุข มองโลกในแง่ลบ ไร้อารมณ์ วิตกกังวล วิตกกังวล คำตำหนิ</p> <p>๒. แยกตัวไม่สูงส่งกับเพื่อน รู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีความมั่นใจในตนเอง รู้สึกว่าตัวเองไม่มีความสามารถ รู้สึกละอายใจในความผิดที่เคยทำมาในอดีต มีความคิดอยากตาย คิดเรื่องฆ่าตัวตาย</p> <p>๓. ไม่มีสมาธิ ผลการเรียนลดลง ไม่เอาใจใส่หน้าที่ของตน ทำที่เคลื่อนไหวช้า หรือลุกลิ่ลุกกลน</p> <p>๔. ใช้สารเสพติดเพื่อลดความไม่สบายใจมีอาการป่วยทางกาย บ่อยๆ เช่น ปวดหัว ปวดท้อง</p> <p>๕. ทำในสิ่งที่เสี่ยงอันตราย เพื่อให้ตนเองบาดเจ็บเสียชีวิต</p>	<p>๑. ไม่เร่งรัดให้เด็กทำกิจกรรมในช่วงที่เกิดอาการซึมเศร้า พุดคุยกับให้โอกาสเด็กได้ระบายความรู้สึก ไม่ตีตนตระหนกหากเด็กพูดถึงการฆ่าตัวตาย หรือทำร้ายตัวเอง และต้องรักษาความลับของนักเรียน</p> <p>๒. เอาใจใส่อย่างจริงจังต่อคำพูดและความรู้สึกของนักเรียน ไม่ต้องกังวลที่จะถามเรื่องความคิดที่จะทำร้ายตัวเอง ให้ใช้วิธีการชักนำให้คิดถึงวิธีการแก้ปัญหาที่เด็กอาจนึกไม่ถึงและควรส่งแพทย์ต่อไป</p> <p>๓. ช่วยเหลือนักเรียนด้านต่าง ๆ ตามสภาพ เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกว่ามีที่พึ่ง</p> <p>๔. จัดกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกดีต่อตนเอง เพื่อเพิ่มสัมพันธภาพกับผู้อื่นแทนการอยู่ตามลำพัง</p> <p>๕. จัดหาเพื่อนคู่หูช่วยในการทำกิจกรรมในแต่ละวัน ให้มีการพุดคุยกับคนอื่น เพื่อลดการอยู่ตามลำพัง</p> <p>๖. แนะนำให้ครอบครัวพานักเรียนไปปรึกษาแพทย์ พุดคุยหาสาเหตุ ให้พ่อแม่ดูแลทำกิจกรรมที่บ้าน ตามปกติ ทำความเข้าใจลักษณะอารมณ์เด็ก ไม่ตำหนิความล่าช้าของเด็ก</p>
<p>๓. มีความคิดหมกมุ่นเรื่องเพศ</p>	<p>ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหนุ่มสาวในโรงเรียนอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และปัญหาการตั้งครรภ์ตามมาเพราะนักเรียนปัจจุบันมีพัฒนาการทางสรีระที่เข้าสู่วัยหนุ่มสาวรวดเร็ว และมีการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศจากสื่อต่าง ๆ มาก</p>	<p>ควรพุดคุยกับเด็กด้วยท่าที่เป็นกลาง ไม่ตำหนิหรือส่งเสริม และประเมินแบ่งเด็กเป็น ๓ กลุ่ม</p> <p>กลุ่มที่ ๑ กลุ่มที่มีความสนใจเพศตรงข้ามตามวัย ไม่มีความเสี่ยงเรื่องเพศสัมพันธ์ ควรพุดคุยและจัดกิจกรรมเพื่อลดความแตกต่าง หรือเหตุการณ์ที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ</p> <p>กลุ่มที่ ๒ กลุ่มเสี่ยงมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์สูงให้จัดกิจกรรมเหมือนกลุ่ม ๑ หากมีอาการทางเพศให้แนะนำแนวทางระบายออกในทางที่เหมาะสม สอนให้รู้ว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์จะเกิดอะไรตามมา</p>

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
		<p>กลุ่มที่ ๓ กลุ่มมีประสบการณ์ทางเพศ ควรสอนการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย รู้จักป้องกันการติดเชื้อ การคุมกำเนิดที่ถูกต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสอนการคุมกำเนิดมิใช่เป็นการ“ชี้โพรงให้กระรอก” ควรสอนให้เกิดความตระหนักว่าการมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวก็ตั้งครรภ์ได้ - สร้างค่านิยม ความภาคภูมิใจในตนเอง ชี้แนะว่าการมี“แฟน” ไม่อาจสร้างการเป็นที่ยอมรับในสังคมได้เสมอไป - มิใช่น้อยที่ฝ่ายหญิงยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์เนื่องจากกลัวฝ่ายชายจะตีจาก ครูควรสร้างค่านิยมให้เห็นคุณค่าความสัมพันธ์ในแง่อื่นนอกเหนือจากเรื่องเพศ

๓. เด็กถูกทารุณกรรม

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
<p>๑. การถูกทารุณทางอารมณ์ : ซึ่งทำให้เด็กต้องทุกข์ใจ หวาดหวั่น ตกเป็นแพะรับบาป/เป็นที่ระบายอารมณ์แบบตีหัวกระทบบคราด เช่น การตำหนิโดยถ้อยคำรุนแรง ไม่คำนึงถึงจิตใจเด็ก การคาดหวังต่อเด็กเกินความสามารถ เด็กไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่น การทะนุถนอมเท่าที่ควร</p> <p>๒. การทอดทิ้งไม่ดูแลเอาใจใส่ : ทั้งการให้ความรัก การอบรมสั่งสอนความเป็นอยู่ อาหาร ทั้งที่ผู้ปกครองมีสภาพที่จะทำได้</p> <p>๓. การถูกทารุณทางกาย : มักเกิดจากผู้เลี้ยงดู เช่น อารมณ์</p>	<p>๑. พบรอยบาดแผลตามแขนขา ลำตัว เป็นประจำ</p> <p>๒. ผู้ปกครองอธิบายการบาดเจ็บไม่สมเหตุผล / มีท่าทีรำคาญ / โกรธเมื่อถูกถาม ไม่เต็มใจที่จะมาเด็กเข้ารับการรักษา</p> <p>๓. เด็กมีลักษณะขาดการเอาใจใส่ เช่น ผอม เนื้อตัวไม่สะอาด</p> <p>๔. มีประวัติครอบครัวเต็มไปด้วยความลำบาก ทะเลาะตบตีกัน มีการใช้กำลังภายในครอบครัว พ่อแม่แยกทางกัน มีปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ขาดทักษะการเลี้ยงเด็ก หรือไม่ต้องการเด็ก</p>	<p>๑. ควรสงสัยและเฝ้าระวังเด็กที่มีบาดแผล ชีมเศร้า แยกตัวเอง การเรียนตกต่ำ ทำที่หวาดกลัว ขาดเรียนบ่อย ๆ</p> <p>๒. ควรพูดคุยกับนักเรียนเป็นการส่วนตัว ไม่คาดคั้น เพื่อให้เด็กผ่อนคลาย / ไว้ใจ และวางตัวเป็นกลาง โดยบอกเด็กว่าจะช่วยแก้ปัญหา และจะไม่ตำหนิหรือเอาผิดพ่อแม่เด็ก หากเด็กไม่พร้อมอย่าบีบคั้น ให้ติดตามดูแลอย่างสม่ำเสมอและหาเวลาพูดคุยตามโอกาสสมควร</p> <p>๓. จัดกิจกรรมสร้างความรู้สึกรักมีคุณค่าในตนเอง</p>

<p>ฉุนเฉียว โกรธง่าย ควบคุมตัวเองไม่ได้ ลงโทษเด็กรุนแรง ทำให้เกิดการบาดเจ็บตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย</p> <p>๔. การถูกทำทารุณทางเพศ : เป็นการกระทำทางเพศต่อเด็ก แม้เด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม โดยเด็กอาจไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง มักเกิดจากคนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด ปัญหาที่ตามมาคือเด็กกลายเป็นคนเก็บตัวสูญเสียความภูมิใจ ความมั่นใจ ในตนเอง หรืออาจมีพฤติกรรม ล่อแหลมทางเพศมากขึ้น</p>	<p>๕. เด็กแสดงท่าทีหวาดกลัว กังวล เมื่อพูดถึงผู้ปกครอง หรือผู้ปกครองเข้าใจ</p> <p>๖. เฉยเมย แยกตัวเอง ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม การเรียนตกต่ำ ไม่สดชื่น ไม่รู้หนาว ร้อน</p> <p>๗. ไม่อยากกลับบ้าน ทำกิจกรรมทุกอย่างที่โรงเรียน พยายามกลับเป็นคนสุดท้าย หรือมาช้ากว่าปกติเพื่อหนีเหตุการณ์ทางบ้าน หรืออยู่ตามบ้านเพื่อน</p> <p>๘. เด็กอาจเป็นคนเลี้ยงยาก สนสติปัญญาต่ำ อยู่ในสภาพบุตรบุญธรรม ลูกเลี้ยง หรือมีหน้าตาคล้ายคนที่ไม่ใช่พ่อแม่</p>	<p>๔. หากกลุ่มเพื่อนที่ทั้งสองฝ่ายต่างให้การยอมรับซึ่งกันและกัน</p> <p>๕. การพูดคุยกับพ่อแม่ให้เป็นไปในลักษณะการช่วยแก้ปัญหา เพื่อให้เด็กได้เรียนต่อ ไม่ได้คิดจะมายุ่มย่ามในครอบครัว หรือแยกเด็กจากพ่อแม่ เพื่อให้พ่อแม่ร่วมมือ</p> <p>๖. เมื่อพบเห็นและคิดว่าเป็นเรื่องรุนแรง ควรรายงานผู้เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก</p>
---	---	---

๔. ด้านความประพฤติ

พฤติกรรม	ลักษณะที่ปรากฏ	แนวทางแก้ไข/ช่วยเหลือ
๑. ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์	ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎ/ข้อบังคับของโรงเรียน หรือสังคมที่ตนอยู่ มักมีอารมณ์ฉุนเฉียว ง่าย ก้าวร้าว เอาแต่ใจตัวเอง ไม่ยอมทำตามคำสั่ง ชอบแย้งชิงของจากคนอื่น หรือบางรายจู่อยู่ในลักษณะการคล้อยตามหรือถูกชักจูงง่าย ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่เชื่อมั่นในตนเองทำผิดตามผู้อื่น	<p>๑. ครูควรพ่อนผันยึดหยุ่นให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง และมีความรับผิดชอบ มีขอบเขตที่เห็นว่าเหมาะสมและเด็กยอมรับได้ ไม่ตำหนิหรือบังคับมากเกินไปให้กำลังใจเด็กที่ทำอะไรได้ด้วยตนเอง โดยครูทำตัวเป็นแบบอย่าง ไม่ใช้อำนาจในการปกครองชั้นเรียนยึดถือความยุติธรรมและเหตุผลเป็นหลัก และชี้แจงสาเหตุที่ลงโทษเด็กที่ทำผิด</p> <p>๒. ให้โอกาสเด็กแสดงความขัดแย้งโดยครูรับฟังอย่างสงบ ให้เหตุผลอย่างอ่อนโยน ไม่ควรใช้คำว่า“อย่า” มากเกินไป ไม่พูดเยาะเย้ยหรือหัวเราะเมื่อเด็กไม่ถูกต้อง หากเด็กมีพฤติกรรมดีขึ้นควรชมเชยทันที</p> <p>๓. จัดกิจกรรมแสดงออกที่เหมาะสมให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ</p> <p>๔. หาเพื่อนที่มีอารมณ์ดีกว่าเป็นคู่หู ไม่ปล่อยให้มีการจับกลุ่มเพื่อนลักษณะเดียวกัน</p> <p>๕. สื่อสารกับครอบครัวให้เข้าใจปัญหาเด็กดีขึ้น แนะนำแนวทางระเบียบ กฎเกณฑ์ภายในบ้านแบบเดียวกับโรงเรียน</p>

<p>๒. พฤติกรรม เกเร</p>	<p>พบในเด็กชายมากกว่าหญิงมักแสดงพฤติกรรมเป็นกลุ่ม แต่บางรายอาจแสดงพฤติกรรมเองได้โดยไม่มีเพื่อน ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น โกหก ลักขโมย หนีเรียน หนีออกจากบ้าน มั่วสุม ทำลายทรัพย์สิน ฯลฯ</p>	<p>๑. กำหนดกรอบวินัยที่ชัดเจน กับพฤติกรรมเกเร กำหนดการแบ่งกลุ่มกิจกรรมโดยการคละกันไม่ให้จับกลุ่มเอง</p> <p>๒. รับฟังนักเรียนโดยไม่ตำหนิ จะช่วยสร้างความสัมพันธ์/ความเชื่อมั่นในการพูดคุยระบายความกดดันในใจซึ่งจะช่วยให้เด็กมองเห็นปัญหา และสามารถหาวิธีแก้ปัญหาใหม่ได้</p> <p>๓. จัดฝึกทักษะทางสังคม สร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น จัดสอนเสริมให้เด็กกลุ่มนี้อย่างใกล้ชิด</p> <p>๔. เลือกกิจกรรมที่เด็กสนใจนำไปสู่การยอมรับจากผู้อื่นหรือมีโอกาสพูดระบายความกดดันในทางที่เหมาะสม เช่น กิจกรรมที่เน้นเห็นอกเห็นใจผู้อื่น / การสร้างค่านิยมและความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>๕. ควรเยี่ยมบ้านเด็กในกรณีที่มีปัญหารุนแรง พร้อมหาแนวทางแก้ไข ปัญหาที่มีความเป็นไปได้สูง</p>
<p>๓. พฤติกรรม ก้าวร้าว</p>	<p>มีการแสดงออกโดยการพูดเสียงดัง ก้าวร้าว หรือแสดงออกด้านพฤติกรรมรุนแรงต่าง ๆ เช่น ชกต่อย ข้างปา ข้างของ ฯลฯ</p>	<p>๑. ครูเป็นแบบอย่างโดยไม่ใช้อารมณ์หรือความรุนแรง มีกฎเกณฑ์ในชั้นเรียนที่เหมาะสม</p> <p>๒. ครูต้องยอมรับอารมณ์ความรู้สึกของเด็ก แต่ไม่ยอมรับพฤติกรรมให้พูดโน้มน้าวกันว่าทุกคนมีสิทธิแะย้แะยี้ด แต่ไม่มีสิทธิทำร้ายหรือทำลายข้าวของ ให้รับฟังเด็กโดยสงบและไม่สรุปว่าผิดหรือถูกเมื่อเขาสงบควรชี้แจงเหตุผลว่าสิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ ชี้แนะการระบายความโกรธ/ความก้าวร้าวโดยวิธีอื่น ให้สามารถควบคุมตัวเอง และแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม</p> <p>๓. หากมีปัญหาก่เกิดกับครอบครัว ให้เชิญผู้ปกครองมาพบหรือออกไปเยี่ยมบ้านเพื่อร่วมกันแก้ปัญหา โดยให้ระวังอย่าให้ผู้ปกครองรู้สึกว่ถูกตำหนิ หากพฤติกรรม ไม่ดีขึ้น</p>

สภาพความสำเร็จการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

โรงเรียน

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
<p>โรงเรียนจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเข้มแข็งรอบด้าน</p> <p>๑. โรงเรียนมีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>๑.๑ มีการวางระบบการบริหารจัดการระบบการดูแล ฯ</p>	<p>๑. จัดโครงสร้างและคณะกรรมการดำเนินงานระบบดูแลฯ</p> <p>๒. จัดทำแผนงาน/โครงการ/ปฏิทินปฏิบัติงานตามแผนที่ชัดเจน</p> <p>๓. กำหนดทิศทางการบริหารงานสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา</p> <p>๔. พัฒนาครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลฯ</p> <p>๕. ให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๖. สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ได้แก่ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สื่อ เครื่องมือต่าง ๆ ฯลฯ</p> <p>๗. มีเครือข่ายสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ แพทย์ นักกฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา ฯลฯ</p>
<p>๑.๒ มีการดำเนินงานตามระบบดูแลฯ</p>	<p>๑. ทำความรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลด้วยการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล การเยี่ยมบ้าน การสังเกต การสอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ</p> <p>๒. คัดกรองนักเรียนและนำผลการคัดกรองมาใช้ดำเนินงาน</p> <p>๓. ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริม/พัฒนานักเรียนที่หลากหลาย</p> <p>๔. จัดกิจกรรมป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไข</p> <p>๕. ส่งต่อนักเรียนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและมีเครือข่ายสหวิชาชีพ</p>
<p>๑.๓ มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว</p>	<p>๑. ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมและผู้ปกครอง</p> <p>๒. ให้บริการโดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ให้บริการครอบคลุมการแนะแนวการศึกษา อาชีพ รวมทั้งการแนะแนวอาชีพและสังคม</p>
<p>๑.๔ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลฯ</p>	<p>๑. ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในการดูแลช่วยเหลือบุตรหลาน</p>

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
	๒. ร่วมมือกับโรงเรียนในการดำเนินงานระบบดูแล ๓. ร่วมสนับสนุนการดำเนินงานเครือข่ายผู้ปกครอง ๔. มีบุคลากรจากสาขาอาชีพต่าง ๆ ร่วมสนับสนุนการดำเนินงานเป็นเครือข่ายในรูปสหวิชาชีพ ๕. มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน กรรมการสถานศึกษา กรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง
๑.๕ มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผลพัฒนาระบบดูแล ฯ	๑. นิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล ๒. รายงานผลการดำเนินงานและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
๑.๖ มีการผดุงระบบการดูแล ฯ	๑. นำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงพัฒนาเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ๒. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๓. ประชาสัมพันธ์ ยกย่องเชิดชูเกียรติ และให้ขวัญกำลังใจ ๔. ผนึกผสมผสานการดำเนินงานดูแลฯ ให้อยู่ในกิจกรรมการปฏิบัติงานปกติของการดำรงชีวิตประจำวันของนักเรียน
๒. โรงเรียนมีบุคลากร สื่อและเครื่องมือที่เอื้อต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ๒.๑ ผู้บริหารเป็นผู้นำการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๑. กำหนดทิศทางการพัฒนาระบบดูแลฯ ๒. กระตุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันดำเนินงานระบบดูแลฯ ๓. มีความรอบรู้เรื่องระบบดูแลฯ
๒.๒ ครูมีเจตนาที่ดีและมี ความสามารถในการดำเนินงานดูแล ฯ	๑. ตระหนักและเห็นคุณค่าของการดำเนินงาน ๒. มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการดำเนินงาน ๓. ครูแนะแนวได้รับการพัฒนาให้เป็นนักจิตวิทยาโรงเรียน เพื่อช่วยแก้ปัญหาที่ซับซ้อน
๒.๓ โรงเรียนมีสื่อ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแล ฯ	๑. จัดหาสื่อและเครื่องมือที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ๒. ใช้สื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และตรงประโยชน์ใช้สอย

นักเรียน

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
<p>นักเรียน</p> <p>๑. นักเรียนทุกคนได้รับการพิทักษ์คุ้มครองและดูแลอย่างทั่วถึง</p> <p>๑.๑ การมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย</p> <p>(๑) ให้การดูแลด้านปัจจัยพื้นฐานอย่างเหมาะสม</p> <p>(๒) ให้ความรักความเอาใจใส่ด้านสุขภาพ</p> <p>๑.๒ ได้รับการพัฒนา</p> <p>(๑) การเล่นและการพักผ่อน</p> <p>(๒) ได้รับการศึกษาทั้งในและนอกระบบ</p> <p>(๓) เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร</p> <p>(๔) ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล</p>	<p>๑. ผู้บริหาร/กรรมการสถานศึกษา กำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติต่อเด็กโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการพิทักษ์คุ้มครองเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และ พรบ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖</p> <p>๒. ครู สอดแทรกสาระของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และ พรบ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระต่าง ๆ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน</p> <p>๓. นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมและเป็นเครือข่ายอาสาสมัครในการดูแลช่วยเหลือฯ เพื่อให้ได้เรียนรู้ตามศักยภาพและคุ้มครองตามสิทธิเด็ก</p> <p>๔. ผู้ปกครอง ให้ความคุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพตามควรแก่อัตภาพ</p>
<p>๑.๓ ได้รับการปกป้องคุ้มครอง</p> <p>(๑) การล่วงละเมิด</p> <p>(๒) การทำร้าย</p> <p>(๓) การทอดทิ้ง ปล่อยปละละเลย</p> <p>(๔) การเอาใจเอาเปรียบ</p> <p>(๕) การดูแลรักษาความปลอดภัย</p> <p>(๖) การคุ้มครองจากสารเสพติด</p> <p>(๗) นักเรียนที่มีปัญหาได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม</p>	

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
<p>๑.๔ การมีส่วนร่วม</p> <p>(๑) แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่มีผลกระทบ</p> <p>(๒) มีบทบาทในชุมชน</p> <p>(๓) มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ</p> <p>(๔) มีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร</p> <p>(๕) มีส่วนร่วมในการกำหนดกติกาและระเบียบในโรงเรียน</p> <p>(๖) มีส่วนร่วมในการกำหนดบทเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ</p>	
<p>๒. นักเรียนทุกคนได้รับการส่งเสริมให้เกิดภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตและการปรับตัว</p> <p>๒.๑ การเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต</p> <p>๒.๒ การจัดการเรียนรู้ด้านเพศศึกษา</p> <p>๒.๓ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยปราศจาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้งรังแก - การกระทำทารุณทางวาจา จิตใจ และร่างกาย - การทำร้ายผู้อื่นและตนเอง - การฆ่าตัวตาย <p>๒.๔ การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด</p>	<p>๑. ผู้บริหาร/กรรมการสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้นักเรียนในเรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต - การจัดการเรียนรู้ด้านเพศศึกษา - ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ - การป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด <p>๒. ครูแนะแนว</p> <p>๒.๑ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในเรื่องการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต การเรียนรู้ด้านเพศศึกษา การสร้างวินัยเชิงบวก การจัดการกิจกรรมการป้องกันปัญหาสารเสพติด</p> <p>๒.๒ ให้คำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครองในการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านเพศศึกษา การใช้ความรุนแรง ปัญหาสารเสพติด</p> <p>๓. ครูที่ปรึกษา</p> <p>๓.๑ บูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบและจัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน เรื่อง ทักษะการดำรงชีวิต เพศศึกษา การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ การป้องกันปัญหาสารเสพติด</p>

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
	<p>๓.๒ จัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดทางบวก และสร้างสรรค์ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ</p> <p>๔. นักเรียน</p> <p>๔.๑ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะการดำรงชีวิตและภูมิคุ้มกันภัยต่าง ๆ</p> <p>๔.๒ เป็นเครือข่าย/อาสาสมัคร เพื่อดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียน</p> <p>๕. ผู้ปกครอง/ชุมชน เป็นเครือข่ายช่วยการเฝ้าระวังและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๓. นักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองและสังคม</p> <p>๓.๑ การดูแลช่วยเหลือตนเองและเพื่อน</p> <p>๓.๒ การบำเพ็ญประโยชน์ทั้งในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม</p> <p>๓.๓ การแสดงออกถึงสิทธิหน้าที่ทางการเมืองการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย</p>	<p>๑. ผู้บริหาร/กรรมการสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้มีกิจกรรมโครงการ/วิธีปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันในเรื่องต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดูแลช่วยเหลือตนเองและเพื่อน - การบำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม - การรักษาสิทธิและหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตย <p>๒. ครู</p> <p>๒.๑ ร่วมกับนักเรียนกำหนดกิจกรรม/สถานการณ์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน</p> <p>๒.๒ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทนักเรียนในการแสดงออกด้านการช่วยเหลือตนเอง และเพื่อนด้านการบำเพ็ญประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม และด้านการรักษาสิทธิหน้าที่ตามระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ต้นจนครบกระบวนการ</p> <p>๒.๓ ให้การเสริมแรงนักเรียนเมื่อปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม</p> <p>๒.๔ เป็นแบบอย่างที่ดีในคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนานักเรียน</p> <p>๓. ผู้ปกครอง/ชุมชน</p> <p>๓.๑ สนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและชุมชน</p> <p>๓.๒ ให้การเสริมแรงนักเรียนเมื่อมีการปฏิบัติอย่างเหมาะสม</p> <p>๓.๓ เป็นแบบอย่างที่ดีในคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนานักเรียน</p>

ผลที่คาดหวัง	ปัจจัย/กระบวนการดำเนินงาน
<p>๔. นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการอย่างรอบด้าน</p> <p>๔.๑ มีสุขภาพกายและสุขนิสัยที่เหมาะสม</p> <p>๔.๒ พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสม</p> <p>๔.๓ มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและมีบทบาทในการร่วมดูแลและพัฒนาโรงเรียน ชุมชน และสังคมด้วยความเต็มใจ</p> <p>๔.๔ มีลักษณะใฝ่รู้ เรียนเป็น และพึงพอใจกับความสำเร็จในการเรียนรู้</p>	<p>๑. ผู้บริหาร/กรรมการสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีพัฒนาการอย่างรอบด้านคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีสุขภาพกายและสุขนิสัยที่เหมาะสม - พฤติกรรมการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสม - มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและมีบทบาทในการร่วมดูแลและพัฒนาโรงเรียน ชุมชน และสังคม - ใฝ่รู้ เรียนเป็น และพึงพอใจกับความสำเร็จในการเรียนรู้ <p>๒. ครู</p> <p>๒.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนา ป้องกัน แก้ไขปัญหา เรื่อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีสุขภาพกายและสุขนิสัยที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียน - พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) - จัดประสบการณ์ตรงนักเรียนมีโอกาสนำความรู้สู่การปฏิบัติทั้งในและนอกโรงเรียน โดยเน้นอาสาสมัครช่วยเหลือบำเพ็ญประโยชน์ - จัดแผนและกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ <p>๓. นักเรียน</p> <p>๓.๑ เรียนอย่างมีความสุขและพึงพอใจกับความสำเร็จของตน</p> <p>๓.๒ เป็นเครือข่าย/อาสาสมัครในเรื่องการส่งเสริมสุขภาพการบำเพ็ญประโยชน์</p> <p>๔. ผู้ปกครอง/ชุมชน</p> <p>๔.๑ ร่วมมือกับโรงเรียนดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด</p> <p>๔.๒ ให้ความสำคัญและส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียน</p>